

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvat̃is, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

Ivlivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

ad quorum imitationem me ita hortatur D. Chrysoſt. hom. 66. ad pop. *Tu neque Paulo melior es, neque Petro, qui nunquam remiſſionem aſſecuti ſunt, in amando, operando, & patiendo pro Deo & Proximo. Nudi ſaculo, induiti Chriſto, ut ait idem hom. de Pentecoſt.*

Conf. 2. Et cum Diva Gertrude requiram à Domino, ut cum abſim à tanto zelo, & perfectione Apoſtolica, quãſnam ego oves pascere poſſim, unde ſummam dilectionem Domino demonſtrem, & audiam reſponſum lib. 4. cap. 45. *paſce agnos tenerrimos mihi dilectiſſimos. Cor tuum paſce divinis meditationibus, in laudem Dei, bonum proximi. Os ſalutari loquelã. Oculos ſacrã lectione, aſpectuque piarum imaginum & Crucifixi. Aures utili auditu & acceptione reprehensionum. Manus continuis exercitationibus juxta vocationem. Horum ſtudium ſummæ dilectionis erit exhibitio.*

Conf. 3. Quoniam modo fieri poſſim particeps tantæ dilectionis, & intelligam tribus id modis aſſequi me poſſe. 1. Fatendo me ejus indignum. 2. Fiducialiter ſperando. 3. Imitando, imò ſumendo in Venerabili, ipſam dilectionem & charitatem.

I V L I V S.

MEDITATIO CCCXCII.
De Viſitatione B. M. Virginis.

De

De Visitatione B. Virginis. 693

De ineffabili B. M. Virginis gratia.

Aspiciam cor B. M. Virginis instar thimiamatis effusum in laudem Dei propter ea, quæ accepit à Domino. Petam DEVM laudare cum ipsa.

Conf. 1. Quòd B. Virgo laudes Deo reddat, dum ipsa laudatur, totum quidquid haberet, assueta in Deum semper reflectere, & 1. laudat Deum propter beneficia particularia collata Animæ, corpori & passionibus, spiritui, menti, rationi, voluntati, quòd respexerit humilitatem, vilitatem, puritatem, abjectionem ancillæ suæ. Ex hoc deinceps me omnia futura secula tot altaribus, sacellis, templis, cõgregationibus, Religionibus, processionibus, concionibus, invocationibus, votis beatam dicent, quia fecit mihi magna, in hoc verbo inclusa sunt omnia. quo fatetur, se explicare non posse, quod capere potuit ab Omnipotente & Sancto.

Conf. 2. Quomodo B. Virg. laudet Deum propter beneficia communia, quæ secundo loco ponit, tanquam inferiora. Quàm potens Deus in vindicta sumenda de impietate & injustitia, & superbia, non solum in una persona Nabuchodonosore, Salmanasar, sed in integris nationibus, quas depressit, Cananaeos, Amortheos, Amonitas, Philisteos, alias Sauli substituit. Davidem humili-

lem,

694 *De Visitatione B. Virginis.*

lem, Amano Mardocheum modestum, Esurientes per Angelum, Daniele per Abacuc, satiavit, divites autem dimisit inanes, qui eguerunt & esurierunt.

Conf 3. Quòd B. Virgo rursus ad particulare beneficium redeat còmemorandum, & Deum propterea laudandum. Quòd Israëlem servum & filium suscepit misericordiae suae non oblitus, sicut promisit Adæ, Abrahæ, Davidi, quòd eos non à Romanorum, sed à duriore demonis tyrannide liberaturus sit perenniter. Quando Deus suos magnificat, facit magnos opibus, honore, donis, gratijs, idque agit amore benevolentiae, nos autem quando Deum magnificamus, nò possumus, nisi amore còplacenticæ, celebrare ejus majestatem, omnipotentiam, sanctitatem, sapientiam, bonitatem. Et adhuc firi difficilis, ad hoc saltem Deo reddendam? quin imò hostiam insuper laudis Eucharistiam immolabo, & cum Diva conscendam festinanter superiora virtutum, ut ait D. Ambrosius. *Quò enim Deo plena, nisi ad superiora cum festinatione conscenderet? in cap. 2. Luc.*

MEDITATIO CCCXCIII.

De S. M. Magdalena.

De bono Dilectionis & Devotionis.

Aspiciam

De S. Maria Magdalena. 695

Aspiciam Magdalenam projectam ad pedes Domini dilectione & devotione difluentem. Petam eam in his imitari.

Conf. 1. Qui se tota dilectione Deo dant, quod saepe fit unico actu heroico renunciationis suae, exinanitionis atque victoriae, quae de se hodie triumphat S. Magdalena, tales inquam curae Deo esse triplici jure creationis, redemptionis, & specialis electionis atque dilectionis. Et amans ex toto plus valet apud Deum pro vivis atq; defunctis salutem orans, quam non amantium millia duodena. Ita ipse Dominus D. Gertrudi l. 4. c. 55. Imò anima toto corde conversa ad Deum, & integra voluntate supplere volens omnem defectum honoris Dei, in blanditijs amoris accenta sic placet Deo, ut propter quinque tales Deus parceret toti mundo. *ibid.* lib. 3. c. 50. In B. Magdalena se vincente tantus fuit amor, ut à Domino multus dicatur. Confluctuq; peracto anima ejus deinceps ab illa hora liquefacta est. Pro cujus conversione, qui in dies gratias Deo agit, non morietur sine actu contritionis, inquit Dominus S. Mechildi.

Conf. 2. Quod devotio in B. Magdalena dilectionem auxerit. Si enim charitas est gemma, devotio est ejus fulgor, si illa balsamum, haec ejus fragrantia, si illa peccatum fugat & timorem, haec est vapor pellens daemonia septem

prem, id est omnia, & definitur quod sit quædam promptitudo mentis & affectus, qua res divinæ libenter suscipiuntur, & delectabiliter cum sapore quodam exercentur. Est devotio effectus meditationis, cui quærenda ibidem insistendum, & quia est donum Dei studiosè peti debet. Cui ut vacaret Magdalena, triginta annis desertum incoluit.

Conf. 3. Quod frequentatio SS. Eucharistiæ devotionem perficiat, ideo D. Paulinus epist. 4. devotionem S. Magdalene adscribit communioni, *osculis* (inquit) *sugentibus prælibavit vivificum panem, hunc & ego manu, ore, spiritu, tenebo, stringam, prælibabo, & gratiam devotionis, & deinceps plenæ dilectionis, meique exinanitionis, (hæc enim se invicem consequuntur) impetrabo cum Magdalena, quæ non quæsit sicut Cananea micæ, sed ipsum Panem Vitæ amplexa est.* Ita D. Chryl. serm. de Magdal.

MEDITATIO CCCXCIV.

Die S. Iacobi.

De remedij contra defectibilitatem humanam.

Aspiciam filios Zebedæi animosos, sed nisi majori gratiâ suffultos, defectibiles velut folium in omnia mobiles & defluos. Petam sancti gratiâ præmuniri.

Conf. 3.

Conf. 3. Quàm multi cum duobus filijs Zebedæi, optant esse proximi Christo, insignibus ejus indui, calicem bibere, & in momento aliter sentiunt ad levem displicentiam, ignem è coelo mitti volunt, de majoratu contendunt, relicto Jesu diffugiunt. Deplorabo defectibilitatem humanam.

Conf. 2. Causam tantæ defectibilitatis esse corpus aggravans animam. Ut via floribus strata durer, debet iterari florû sparsio, quia ibi non crescunt flores, sicut in hortis. Ut transplantatæ arbores fructificent, specialis curâ opus est. Quòd proposita non servemus causa est, quia sunt partus spiritûs prompti, non autem carnis infirmæ. Hinc non, quod volo, bonum, hoc ago. Ad Rom. 7. Frigus, quia connaturale est aquæ, semper cum ea manet; calor, quia violentus, non manet, nisi igne admoto.

Conf. 3. Remedium huic malo esse specialis gratiæ subsidium; ex parte verò nostra majora facienda, ut serventur minora. Et semper ascendendum, sive per myrrham poenitentiæ, vel thur orationis, vel aurum virtutum, lucemque boni exempli. Petam quàm ferventissimè tria in sumptione Eucharistiæ: ordinari appetitus inordinatos, roborari defectibilitatem meam, & sublevari me ad eam mei renunciationem,

ut nunquam amore mei quidquam velim,
sed amore Dei omnia.

MEDITATIO CCCCXCV.

Die S. Annæ.

*Quomodo fieri possimus Gazophylacium
DEI.*

Aspiciam D. Annam, Venerabilem DEI
Matris Parentem, velut arcam testa-
menti, in qua reclusum est omne Dei bonum
nostramque solatium. Petam assequi par-
tem aliquam gratiæ ipsius.

Conf. 1. S. Annam dici ab Angelo apud
S. Brigittam, serm. 10. Omnipotentis Dei
gazophylacium, quia ipsius thesaurum, su-
per omnia sibi amabilem, in suo utero re-
condebatur. Si ubi thesaurus, ibi oculus,
jugiter DEVS huic thesauro oculos suæ
Majestatis infixit.

Conf. 2. Ideo B. Annam in Parentem Ma-
tris Dei, & aviam Christi Domini electam;
quia sicut aquila eligit pro nido suo arbo-
rem maximè proceram & solidam, sic Deus,
cui omnia nota & aperta sunt, dum universa
conjugia honestissima, quæ à primi homi-
nis creatione deinceps fieri debebant, pro-
spiceret; nullum simile *Ioachim & Anna*
conjugio in omni divina charitate & honestate
previdit, idcirco ei placuit de hoc sancto
conjugio

conjugio honestissimæ suæ Matris corpus quod per nidum intelligitur, generari, in quo ipse cum omni consolatione dignaretur quiescere. Ita Angelus ibidem.

Conf. 3. S. Annam plus aliquid habuisse, quam Joachim, ut ait S. Vincentius Ferrerius, serm. 2. de Nativit. B. Virgin. Anna habuit majorem participationem cum Virgine Maria, quam Pater. Sicut fasciculus violarum plus redolet in eo, qui diu eum portat, quam in eo, qui solum tangit. S. Anna verò tulit B. Virginem in utero, & post natiuitatem lactavit, manibus gestavit, exosculara est. Unde discā, quod si major B. Virginis cultor fuero, magis me adoptandum, ut efficiar gazophylacium Dei, & Paradisus Domini JESU Eucharistici. Sicut ait D. Thomas opusc. 58. c. 31. Eucharistia facit animam quasi paradisum.

MEDITATIO CCCXCVI.

De S. Ignatio.

De Victoria sui.

Aspiciam S. Ignatium illustre exemplar Victoriæ sui, omnia virtutis obstacula, amorisque proprii fructus, ramos & radicem, absumentem, sicut solent ad odorem ignis lina consumi. Petam eum imitari.

Conf. 1. Sicut absente calore naturali omnia mortua sunt, sic D. Ignatius amorem

GG 2 proprium

lino,
iura
DES
esta-
num
par-
apud
s Dei
n, su-
ore-
ulus,
sua
Ma-
tam;
arbo-
Deus,
yerta
omi-
pro-
Anna
estate
incto
jugio

proprium ejecit, ut nihil ejus superesset. Et quidem 1. Victoriæ sui gradus est amoris proprii *lethales fructus* poenitentiam rescuisse. Quæ sui Victoria licet sit infima, in sancto Ignatio tamen mira fuit, ut ipse docuit 1. gradu humilitatis. *Vt ne mundi quidem totius oblate mihi dominio, vel extremo vita discrimine objecto transgrediar ex deliberato mandatum illum divinum.* Id, quod exercuit; quia peccatum esto non esset vetitum, admittere noluit. Quæ conditionata spem dæmoni auferit, qui ultimam tentationem conditionatam proponere solet hanc: si esset licitum velle me? si adhuc nolo, tunc de me vincendo desperat.

Conf. 2. Alteram victoriam sui esse illorum, qui amoris proprii ramos seu passiones domant & coërcent, est hæc major sui victoria, sed in B. Ignatio multò maxima, qui duas origines mali, amorem & dolorem domuit. De amore domito, loquitur Massæus in vita B. Ignatij inquit: *Qui nihil habebat humani, quo animam posset relaxare.* De domito dolore legitur in Bulla Can: *Quod lætitiâ perfrebat, dum irrisiones, opprobria, confusiones injurias, persecutiones pateretur.* Qui secundus est gradus humilitatis.

Conf. 3. Tertiam & supremam victoriam sui esse illorum, qui radices ipsiusmet amoris

ris proprij evellunt per Dei amorem purum,
 quod S. Ignatium fecisse in Canonizat. ejus
 ita testatur Cardinalis Monti. *Ignatius in*
Deum caritatem aded puram in suo corde alius
retinuitque, ut etiam sui ipsius amorem à se pro-
ter sus amandaret. In quo amoris argumento Mar-
tyrum, ac multorum renovavit exempla San-
ctorum. Conformiter doctrinæ. 3. gradus
 humilitatis. Et quia amor Dei nunquam est
 sine amore proximi, quantum dilexerit sa-
 lutem proximi constat. S. Franciscus Sera-
 phicus sui causâ se in nivibus volutavit. S.
 Ignatius ad tentationem in alio extinguen-
 dam, in gelidas undas insilijt. Alij Sancti in
 terris mira tulerunt in salutem proximi, S.
 Ignatius cœlum sibi differri paratus fuit,
 dum modo prodesse posset proximo. Quam
 actum charitatis, dubitat S. Bernard. esse
 in Angelis, serm. de S. Mart. Medium ad
 hanc victoriam sui, est cognitio Dei, sui que,
 ut refertur lib. Canonizat. S. Ignat. cap. 8.
 Quod post raptum dixerit: *Dominus meus,*
& Deus meus, amor anima mea. O si homines
te agnoscerent! certè imitarentur, quia gloria
magna est sequi Dominum, Eccles. 23. Petam
 per ejus merita mediante sacratissimæ Ev-
 charistiæ sumptione: de qua ait Nicetas in
 vita S. Ignatij Martyris, quod sit *cœlestis carbo,*
gratiæ radios spargens; cognitionem DEI,

meique, dolorem de peccatis meis, abstractionem affectûs à terrenis, desiderium vivum cœlestium, diligentiam, verum solidumque profectum in omni virtute, præsertim victoria mei.

MEDITATIO CCCXCVII.

De S. Laurentio.

*Tres Virtutes sancti Laurentij
miraculis majores.*

Aspiciam S. Laurentium virtutibus illustriorem, quàm Hammis, inter quas sibi fuit præsentissimus. Petam eum imitari.

Conf. 1. Virtutem miraculo majorem esse Eleemosynam, D. Chrysostr. ad pop. hom. 36, *Hac major est gratia, quàm mortuos suscitare, esurientem pascere Christum, hic enim ipse Deo debes: eleemosyna verè Deum habet debitorem.* Id præstitit sanctus Laurentius facultates Ecclesiæ in pauperas distribuendo ante martyrium.

Conf. 2. Alteram virtutem miraculo majorem esse conversionem peccatoris, Ita S. Gregorius lib. 3. dial. cap. 17. *Majus est miraculum prædicationis Verbo, atque orationis solatio peccatorem convertere, quàm à carne mortuum resuscitare: in isto enim resuscitatur caro iterum moritura, in illo verò anima æternam victura.* Id præstitit S. Laurentius in carcere

conversus